

TALLINNA TEHNIKAÜLIKOOL

Majandusteaduskond

Ärikorralduse instituut

Pille Paur

**ETTEVÖTTES KASUTATAVATE SÕIDUKITE
DOKUMENTEERIMISE JUHENDI KOOSTAMINE TEINE
SERVICE OÜ NÄITEL**

Lõputöö

Õppekava MAJANDUSARVESTUS JA ETTEVÕTLUSE JUHTIMINE,
peeriala majandusarvestus

Juhendaja: Pille Kaarlõp, MA

Tallinn 2018

Deklareerin, et olen koostanud töö iseseisvalt ja olen viidanud kõikidele töö koostamisel kasutatud teiste autorite töödele, olulistele seisukohtadele ja andmetele, ning ei ole esitanud sama tööd varasemalt ainepunktide saamiseks. Töö pikkuseks on 6730 sõna sissejuhatusest kuni kokkuvõtte lõpuni.

Pille Paur

(allkiri, kuupäev)

Üliõpilase kood: 074760BDMR

Üliõpilase e-posti aadress: pille.paur@gmail.com

Juhendaja: Pille Kaarlõp, MA:

Töö vastab kehtivatele nõuetele

.....

(allkiri, kuupäev)

Kaitsmiskomisjoni esimees: Ester Vahtre

Lubatud kaitsmisele

.....

(nimi, allkiri, kuupäev)

SISUKORD

LÜHIKOKKUVÕTE	4
SISSEJUHATUS	5
1. ERISOODUSTUS	7
1.1. Erisoodustuse mõiste, tunnused ja selle saajad	7
1.2. Erisoodustuse maksustamine, arvestamine ja deklareerimine.....	8
1.3. Erisoodustuse liigid	10
2. ETTEVÕTTE SÕIDUKITE MAKSUSTAMINE ERISOODUSTUSE KORRAL.....	12
2.1. Ettevõtte sõiduauto kasutamine ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks.....	12
2.2. Ettevõtte sõiduauto kasutamise tõendamine ettevõtluse tarbeks.....	17
2.3. Ettevõtte sõiduautode arvestuse pidamine ja kontrollimine	19
2.4. Isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamine.....	20
2.5. Ettevõtte sõiduautode maksustamine Soomes.....	21
3. ETTEVÕTTES KASUTATAVATE SÕIDUKITE DOKUMENTEERIMISE JUHENDI KOOSTAMINE.....	25
3.1. Ettevõtlusega seotud sõiduki kasutamise juhend.....	25
3.2. Isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhend	28
KOKKUVÕTE	34
SUMMARY	36
KASUTATUD ALLIKATE LOETELU	38

LÜHIKOKKUVÕTE

Üheks levinud töötaja motiveerimise või tasustamise viisiks on ettevõtte sõiduki eratarbeks kasutada andmine. Töötajale sobib antud hüve suurepäraselt, sest tal on võimalik kokku hoida sõidukiga seotud kuludelt. Tööandja jaoks tähendab see seda, et ta on töötajale andnud mitterahalist tulu ja seda nimetatakse erisoodustuseks.

Lõputöö eesmärgiks on koostada ettevõttele kuuluvate sõidukite dokumenteerimise ja isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhendid. Ettevõttele kuuluvate sõidukite dokumenteerimise juhendi koostamise vajadus on tingitud sellest, et alates 1. jaanuarist 2018 hakkas kehtima uus erisoodustuse maksustamise põhimõte. Uue maksustamise põhimõtte kohaselt tekib erisoodustus tööandja sõiduauto kasutamise võimaldamisel ja enam ei ole oluline tööandja sõiduauto kasutamisel erasõitude hüvitamine, sest see ei muuda erisoodustuse hinda.

Antud lõputöö koosneb kolmest peatükist. Esimeses peatükis kirjutab autor erisoodustusest üldiselt. Teises peatükis keskendub autor ettevõtte omanduses või valduses olevate sõidukite maksustamisele. Võrdluseks tuuakse ka isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamine. Kolmandas peatükis koostab autor ettevõttele kuuluvate sõidukite dokumenteerimise ja isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhendid.

Kokkuvõtteks arvab autor, et uus erisoodustuse maksustamise põhimõte on kasulikum nendele ettevõtetele, kus on kasutusel kuni 130kW võimsusega sõiduautod. Lisaks muutus põhimõte, et segakasutuses olevate sõiduautode kasutamise kohta ei ole vajalik täita sõidupäevikut, sest see ei muuda erisoodustuse hinda. Juhul kui sõiduautot kasutatakse eranditult ettevõtluses on tööandja kohustatud sellest teavitama Maanteeametit ja vajadusel seda maksuhaldurile tõendama.

Võtmesõnad: erisoodustus, ettevõtte sõiduauto, töösõit, isiklik sõiduauto, erasõit

SISSEJUHATUS

Ettevõtte sõiduautode kasutamine erasõitudeks on justkui iseenesest mõistetav. Seda võib nimetada tööandja poolt antavaks boonuseks töötajale. Tõepoolest ei ole see keelatud, kuid sellega kaasnevad ka teatud maksukohustused. Maksukohustuse tekkimise tõttu proovitakse leida erinevaid võimalusi, et maksta võimalikult vähe.

Autor valis ettevõtte sõidukite erisoodustuse teema seetõttu, et ettevõtjate hulgas on see aktuaalne ja puudutab peaaegu kõiki Eestis tegutsevaid ettevõtteid. Teema on aktuaalne sellepärast, et alates 1. jaanuarist 2018 hakkas kehtima uus tööandja sõiduautode erisoodustuse maksustamise põhimõte. Eelkõige puudutas antud muudatus neid ettevõtteid, kelle omandis või kasutada on sõiduautod, sest muudatuse kohaselt tekib erisoodustus ettevõtte sõiduauto erasõitudeks kasutamise võimaldamisel.

Üheks selliseks ettevõtteks on Teine Service OÜ (nimi muudetud, sest ettevõtte omanikud ei soovinud seda avalikustada). Ettevõtte tegevusalaks on ehituseks vajalike metallkonstruktsioonide ja nende osade tootmine ning paigaldamine. Ettevõttele kuulub viis M1 kategooria (sõiduauto) sõidukit ja kaks N1 kategooria (kaubik) sõidukit. Selle ettevõtte näitel analüüsitakse erinevaid viise kuidas on võimalik sõiduauto kasutamist raamatupidamises kajastada. Lisaks tuuakse välja mis muutus ettevõtte jaoks, millised kohustused sellega kaasnesid ja millised on võimalused kulusid optimeerida. Peamiseks probleemiks on, et ettevõttel Teine Service OÜ puudub nii ettevõtlusega seotud sõidukite kasutamise kui ka isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamise kord.

Lõputöö peamine eesmärk on koostada ettevõttele Teine Service OÜ kuuluvate sõidukite dokumenteerimise ja isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhend.

Juhendid on vajalikud seetõttu, et reguleerida kuidas toimub ettevõtlusega seotud sõidukite kasutus või kuidas toimub ettevõtlusega seotud sõitude hüvitamine isikliku sõiduauto kasutamise korral.

Eesmärgi saavutamiseks jagas autor lõputöö kolmeks peatükiks. Esimeses peatükis tutvustatakse mis on erisoodustus, millised on selle liigid ja kuidas seda maksustatakse.

Teises peatükis kirjutatakse täpsemalt sõidukite erisoodustusest ja tuuakse välja 2018 aastast kehtima hakanud muudatused ning võrdlus varasema perioodiga. Kirjutatakse ja tuuakse näiteid, mida tuleb tööandjal teha, kui sõiduauto kasutatakse ainult ettevõtluses, kui sõiduauto on segakasutuses ning tuuakse näide ka kaubiku erisoodustuse arvutamise kohta. Antud peatükis kirjutatakse veel kuidas on võimalik tõendada, et sõidukit kasutatakse ainult ettevõtluse tarbeks, kuidas pidada arvestust ja seda kontrollida. Samuti tuuakse välja kuidas toimub isikliku sõiduauto tööõitudeks kasutamise kulude hüvitamine. Võrdlusena tuuakse, kuidas toimub ettevõtte sõiduautode kasutamine ja maksustamine Soomes.

Kolmandas peatükis koostatakse ettevõtte sõidukite dokumenteerimise ja isikliku sõiduauto tööõitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhendid. Juhendid sobivad kasutamiseks Teine Service OÜ-le ja ka teistele Eestis tegutsevatele ettevõtetele.

Juhendite koostamiseks on vaja otsida erialast kirjandust ja tutvuda erinevate seadustega, mille põhjal koostada korrektne ja maksuhalduri poolt aktsepteeritav juhend.

Kokkuvõtteks tehakse järeldused ja antakse hinnang seaduse muudatusele ning selle mõjule.

1. ERISOODUSTUS

Esimese peatüki eesmärgiks on vaadelda erisoodustust üldiselt. Kirjutatakse lahti mis on erisoodustus, kellele saab seda anda ning millised on selle liigid. Koostatakse ka erinevaid näiteid erisoodustuse arvutamise kohta ning nende maksustamisest.

1.1. Erisoodustuse mõiste, tunnused ja selle saajad

Erisoodustuse mõiste defineerimine on läbi aegade olnud keeruline. Tulumaksuseaduse § 48 lõikes 4 on välja toodud, et erisoodustus on igasugune kaup, teenus, loonustasu või rahaliselt hinnatav soodustus, mida antakse töötajale seoses töö- või teenistussuhtega, juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmeks olekuga või pikaajalise lepingulise suhtega, olenemata erisoodustuse andmise ajast.

Erisoodustuse mõiste juurde kuulub veel kaks olulist mõistet, mis on tulumaksuseaduses välja toodud. Nendeks mõisteteks on „tööandja“ ja „töötaja“.

Tulumaksuseaduse § 48 lõike 2 kohaselt on tööandjaks:

- 1) residendist juriidiline isik;
- 2) residendist füüsiline isik;
- 3) riigi- või kohaliku omavalitsusüksuse asutus ning
- 4) mitteresident, kellel on Eestis püsiv tegevuskoht või kellel on Eestis töötajad.

Tulumaksuseaduse § 48 lg 3 kohaselt on töötajaks:

- 1) töölepingu alusel töötav isik;
- 2) ametnik;
- 3) juhtimis- või kontrollorgani liige;
- 4) füüsiline isik, kes müüb tööandjale kaupa pikema aja jooksul kui kuus kuud;
- 5) töövõtu-, käsundus- või muu võlaõigusliku lepingu alusel töötav või teenust osutav füüsiline isik.

Erisoodustuse saajate hulka kuuluvad veel eelpool nimetatud isikute abikaasa, elukaaslane või otse- või külgoones sugulane või mida annab tööandjaga samasse kontserni kuuluv isik (Tulumaksuseadus § 48 lõige 6).

Antud kirjeldusest võib välja lugeda, et erisoodustuseks on kõik rahalise väärtusega hüved, mis tööandja töötajale annab. Näiteks ostetakse töötajale sõiduauto, millega võib teha ka isiklike sõite. Kui tööandja poleks töötajale sõiduautot ostnud, siis oleks viimane pidanud selle väljamineku tegema enda sissetulekust ehk töötaja sai tööandjalt rahaliselt hinnatavat hüve.

Erisoodustuseks ei ole mitte igasugused tasuta või soodushinnaga tehingud, vaid ainult sellised, mille puhul on samaaegselt täidetud kõik neli järgmist kriteeriumi (Tingas, Saag 2006, 10-11):

- 1) tööandja annab,
- 2) töötaja saab,
- 3) töösuhtest tuleneva,
- 4) rahaliselt hinnatava hüve.

Kui kas või üks nendest loetletud komponentidest puudub, siis ei ole tulumaksuseaduse tähenduses tegemist erisoodustusega.

Kokkuvõtvalt võib öelda, et kõik, mida tööandja töötajale annab tasuta või soodushinnaga ja ei ole töötaja tööks vajalik, kuid millel on töötaja jaoks rahaline väärtus, seda nimetatakse erisoodustuseks.

1.2. Erisoodustuse maksustamine, arvestamine ja deklareerimine

Eelmises peatükis kirjutati erisoodustuse peamistest tunnustest ning kellele on seda võimalik anda. Antud peatükis kirjutatakse millised maksud kaasnevad erisoodustusega, kuidas neid makse arvutatakse ning kuidas neid makse deklareeritakse.

Erisoodustuste maksustamine on ühest küljest väga lihtne ja loogiline – maksustatakse tööandja poolt töötajale töösuhtest tulenevalt antud mitterahaline tulu. Kui vaadata aga konkreetseid situatsioone, tekib tavaliselt hulgaliselt küsimusi, sest iga tööandja soovib vältida liigset maksukoormust. Erisoodustuste maksustamise teema aktuaalsust kinnitab seegi, et maksufoorumites ja -koolitustel on palju küsimusi erisoodustuste ja nende maksustamise kohta. (Tingas, Saag 2006, 3)

Erisoodustuse maksustamise põhimõte on sama, mis palga maksustamisel. Erisoodustuselt arvestatakse tulu- ja sotsiaalmaks. Tulumaksukohustus tekib erisoodustuse tegemise ajal ja selleks,

et saada palga maksustamisega samaväärne tulemus, tuleb sotsiaalmaksu arvestamisel erisoodustuse hinnale tulumaks juurde liita. (Lehis 2017, 147)

Kui erisoodustus ehk töötajale antav hüve ei oleks maksustatav, sellisel juhul oleks see ebaõiglane paljude teiste töötajate ja tööandjate suhtes, kes maksavad töötajale töötasu välja palgana. Palgast peetakse kinni tulumaks, töötuskindlustus- ja pensionikindlustusmaks ning tööandjal tuleb lisaks veel maksta sotsiaalmaks ja tööandja töötuskindlustusmaks.

Järgnevad näited on erisoodustuse arvutamisest.

Näide 1.

Raamatupidamisteenust pakkuvast ettevõttes on ühel töötajal tulemas 40-aastane juubel. Tööandja teab, et töötaja tegeleb vabal ajal maalimisega ning kingib talle 100 euro väärtuses maalimistarbeid.

Tulumaks: $100 \times 20/80 = 25$ eurot

Sotsiaalmaks: $(100 + 25) \times 33\% = 41,25$ eurot

Erisoodustus kokku: $25 + 41,25 = 66,25$ eurot

Tööandja kulu kokku on $100 + 66,25 = 166,25$ eurot.

Antud näitest on näha, et ettevõtte tegelik kulu 100 euro väärtuse hüve puhul töötajale on 166,25 eurot.

Juhul, kui ettevõtte on käibemaksudokumendilane, siis tuleb erisoodustuse arvutamisel mängu ka käibemaks. See tuleneb sellest, et tulumaks ja sotsiaalmaks arvutatakse erisoodustuse summalt, mis sisaldab käibemaksu. Kui tööandja on sisendkäibemaksu maha arvanud, siis tuleb täiendavalt maksta ka käibemaks (Lehis 2017, 147).

Järgnevalt kirjutatakse näide näite 1 andmete põhjal kuhu lisandub ka käibemaks.

Näide 2.

Tulumaks: $100 \times 20/80 = 25$ eurot

Sotsiaalmaks: $(100 + 25) \times 33\% = 41,25$ eurot

Käibemaks: $(100/1,2) \times 0,2 = 16,67$ eurot

Erisoodustus kokku: $25 + 41,25 + 16,67 = 82,92$ eurot

Tööandja kulu kokku: $100 + 82,92 = 182,92$ eurot.

Antud näitest on näha, et käibemaksudokumentatsioonist ettevõtte kulu 100 euro väärtuse hüve puhul töötajale on 182,92 eurot.

Oma olemuselt on erisoodustus füüsilisest isikust saaja tulu, kuid erisoodustuse maksude maksjaks on tööandja. Tööandjalt saadud erisoodustusi ei isikustata ja seetõttu ei kuulu need ka maksustatava tulu hulka. Kuna erisoodustus maksustatava tulu hulka ei kuulu, siis töötaja jaoks ei ole erisoodustuse saamine ka kasulik, sest mitterahalisi väljamakseid ei võeta arvesse puhkusetasude, haigushüvitise, töölepingu lõpetamise, koondamistasu, pensioni jne arvutamisel. Vastupidiselt töötajale, on tööandjale erisoodustuse andmine kasulik, sest sellega väldib tööandja eelpool nimetatud tasude suurendamist. (Tingas, Saag 2006, 11)

Erisoodustuse maksustamisperioodiks on kalendrikuu ning töötajale antud erisoodustused deklareeritakse maksudeklaratsiooni vormi TSD lisal 4. Antud vorm koos lisaga esitatakse Maksu- ja Tolliametile erisoodustuse andmise kalendrikuule järgneva kuu 10. kuupäevaks. Hiljemalt samaks kuupäevaks kantakse maksusumma üle Maksu- ja Tolliameti pangakontole. (Maksu- ja Tolliamet, 2018 a)

1.3. Erisoodustuse liigid

Tulumaksuseaduse § 48 lõikes 4 on välja toodud loetelu erisoodustustest ning see loetelu ei ole lõplik. On veel palju erinevaid hüvesid, mida käsitletakse erisoodustusena. Näiteks ei ole seal välja toodud töötajate toitlustamist, sünnipäeva puhul potilille kinkimist, ametitelefoni kasutamist jne. Siit tekib küsimus, et kuidas saada teada, kas tegemist on erisoodustusega või mitte? Selle teada saamiseks on kõigepealt vaja teada hüve andmise põhjust. Kui on teada hüve andmise põhjus, siis sellest tulenevalt saab hinnata, kas hüve antakse selleks, et töötajal on seda vaja või tõepoolest on selle hüve kulutus tehtud tööandja huvides.

Tulumaksuseaduse § 48 lg 4 kohaselt käsitletakse erisoodustusena:

- 1) eluasemekulude täielik või osaline katmine;

- 2) sõiduki või muu tööandja vara tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitte seotud tegevuseks;
- 3) kindlustusmaksete tasumine, kui selline kohustus ei ole ette nähtud seadusega;
- 4) isikliku sõiduauto kasutamise eest hüvitise maksmine;
- 5) laenu andmine turu tingimustest madalama intressimääraga;
- 6) asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, müük või vahetus turuhinnast madalama hinnaga;
- 7) asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmine turuhinnast kõrgema hinnaga;
- 8) loobumine rahalise nõude sissenõudmisest;
- 9) tasemeõppe ja täienduskoolituse kulude katmine;
- 10) tööandja antud osalusoptiooni võõrandamisel või optiooni alusvaraks oleva osaluse omandamisel saadud tulu.

Lõpetuseks võib öelda, et erisoodustus on lisaks palgale antav hüve, mitte palga asemel antav hüve. Tööandjal on alati õigus maksustada mistahes erisoodustus palgatuluna, palgatulu maksustada erisoodustusena lubatud ei ole. (Villems, 2009, 60)

Sissejuhatuses tõi autor välja, et lõputöö eesmärgiks on koostada tööandja sõidukite erisoodustuse dokumenteerimise juhend. Sellest tulenevalt ei kirjuta autor antud erisoodustuse liikide kohta põhjalikumalt ning nende kohta käivaid täpsustusi on võimalik lugeda Maksu- ja Tolliameti kodulehelt (2017 c).

Erisoodustuse teemadest on hetkel aktuaalne töötajale erasõitudeks ettevõtte sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmine. See on tingitud sellest, et alates 1. jaanuarist 2018 hakkas kehtima uus ettevõttele kuuluvate sõiduautode maksustamise põhimõte.

Teises peatükis kirjutatakse lähemalt mis on sõidukite erisoodustus, kuidas seda arvutatakse ja millisel juhul seda tasuma ei pea.

2. ETTEVÕTTE SÕIDUKITE MAKSUSTAMINE ERISOODUSTUSE KORRAL

Teises peatükis keskendub autor ettevõtte omanduses või valduses olevatele sõidukitele ning isikliku sõiduauto kasutamise kulude hüvitamisele. Ettevõtte omanduses või valduses olevate sõiduautode teema on aktuaalne, sest 29. juunil 2017 aastal kuulutas Vabariigi President välja uue erisoodustuse maksustamise põhimõtte, mis hakkas kehtima 1. jaanuaril 2018.

Maksu- ja Tolliamet (2018 c) kodulehel on välja toodud, et erisoodustus tekib tööandja sõiduauto erasõitudeks kasutamise võimaldamisel. See tähendab, et enam ei ole oluline tööandja sõiduauto kasutamine erasõitudeks, vaid sõiduauto kasutamise võimaldamine. Samuti ei ole enam oluline tööandja sõiduauto kasutamisel erasõitude hüvitamine, sest see ei muuda erisoodustuse maksustamist.

Varasemalt kehtinud fikseeritud erisoodustuse hind 256 eurot kuus asendus sõiduauto mootori võimsusel põhineva määraga (kilovati hinnaga). Erisoodustuse hind on uuel sõiduautol 1,96 eurot kW kohta kuus ja üle viie aasta vanusel sõiduautol 1,47 eurot kW kohta kuus.

2.1. Ettevõtte sõiduauto kasutamine ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks

Igal tööandjal on oma viis, kuidas motiveerida või tasustada lisaks töötasule oma töötajaid. Üheks levinud töötaja motiveerimise või tasustamise viisiks on ettevõtte sõiduki eratarbeks kasutada andmine. Töötajale sobib antud hüve suurepäraselt, sest tal on võimalik kokku hoida sõiduki soetuse, kindlustuse, hoolduse ja remondi ning mingil määral ka kütuse kuludelt. Töötaja poolt vaadatuna on kõik väga hästi, sest eelpool nimetatud kulutused jäävad ära – vastasel juhul on ta sunnitud kõik kulutused tegema enda neto töötasust.

Vaadates eelpool kirjeldatud läbi Eesti Vabariigi maksuseaduste, siis tööandja jaoks ei ole asi nii lihtne. Tööandjale tähendab see seda, et ta on töötajale andnud mitterahalist tulu. Esimese peatüki punktis 1.1. on kirjutatud: „Kõik, mida tööandja töötajale annab tasuta või soodushinnaga ja ei ole töötaja tööks vajalik, kuid millel on töötaja jaoks rahaline väärtus, seda nimetatakse

erisoodustuseks“. Eelpool kirjeldatud hüve puhul on samuti tegemist erisoodustusega, sest sõidukil ja sellega kaasnevatel kuludel on olemas hind ja sellelt tuleb tasuda erisoodustust.

Kuni 31 detsember 2017 oli erisoodustuse hinna ülempiiriks 256 eurot kuus iga sõiduauto kohta. Samas, oli ettevõttel võimalus valida, kas maksta sõiduki kasutamise eest erisoodustusega tekkivad maksud (Tearu, 2018):

1. fikseeritud summalt,
2. vastavalt sõidupäevikule või
3. lasta hoopiski erasõidud ettevõttele kinni maksta.

Maksu- ja Tolliameti (2018 c) kodulehel on välja toodud, et uue (alates 1. jaanuar 2018) erisoodustuse arvutamise süsteemi kohaselt ei ole enam oluline erasõitude tõendamine. Kui sõidukit võimaldatakse kasutada erasõitudeks, sellisel juhul on erisoodustuse arvestamise alusel oluline sõiduki vanus ja mootori võimsus. Erisoodustuse hind muutus soodsamaks väiksema mootorivõimsusega autode (kuni 130 kW) ja kallimaks suurema mootori võimsusega autode (üle 130 kW) kohta. Erisoodustuse hind on uuel sõiduautol 1,96 eurot kW kohta kuus ja üle viie aasta vanusel sõiduautol 1,47 eurot kW kohta kuus. Sõiduauto mootori võimsust on võimalik vaadata sõiduauto registreerimistunnistusest (näidis lk 31) või Maanteeameti liiklusregistrist (Sõiduki taustakontroll).

Järgnevalt koostab autor informatiivse näite selle kohta, kui töötaja soovib endale soetada 20 000 eurot maksva sõiduauto Škoda Octavia 1.4TSI 110kW. Antud sõiduauto mudeli valis autor seetõttu, et Autode Müügi- ja Teenindustevõtete Eesti Liidu (AMTEL; Äripäev: Kaubandus.ee 04.01.2018) andmetel on viimasel kahel aastal enim müüdud sõidukite mudeliks Škoda Octavia. Näite eesmärgiks on välja tuua võrdlus selle kohta, kui suur on ettevõtte kulu, kui 20 000 eurot maksta välja palgana ja kui suur on kulu sellisel juhul, kui makstakse erisoodustusega kaasnevad maksud. Sellisel kujul näite koostamise idee sai autor raamatust *Maksuõigus* (Lehis, 2009, 261).

Näide 3.

Selleks, et töötajale maksta palgana 20 000 eurot, on tööandja palgakulu 34 699,17 eurot.

Oletame, et näitena toodud sõiduauto Škoda Octavia 1.4TSI 110kW (2017 aasta) on ettevõtte oma ja tööandja lubab töötajal kasutada sõiduautot erasõitudeks.

Autor arvutab, kui suur on 2017 aasta Škoda Octavia 1.4TSI 110kw erisoodustuse hind ning kui palju tuleb selle pealt maksta makse.

Erisoodustuse hind: $110 \times 1,96 = 215,60$ eurot

Tulumaks: $215,60 \times 20/80 = 53,90$ eurot

Sotsiaalmaks: $(215,60 + 53,90) \times 33\% = 88,94$ eurot

Erisoodustus kokku: $53,90 + 88,94 = 142,84$ eurot

Juhul, kui ettevõtte on käibemaksukohustuslane ja sõiduki soetamisel on sisendkäibemaks maha arvatud, tuleb tasuda ka käibemaks.

Käibemaks: $(215,60/1,2) \times 0,2 = 35,93$ eurot

Käibemaksukohustuslasest ettevõtte kulu: $142,84 + 35,93 = 178,77$ eurot

Näitest on näha, et käibemaksukohustuslasest ettevõtte igakuine erisoodustuse summa on 178,77 eurot. Üldjuhul võetakse sõiduaudod liisingusse viieks aastaks ning sellisel juhul on erisoodustuse maksud kokku $(178,77 \times 12) \times 5 = 10\,726,20$ eurot. Kui sellele summale liita juurde sõiduauto maksumus 20 000 eurot, millelt on maha arvatud 50% sisendkäibemaksust, siis on kogukulu 29 059,54 eurot. Lisaks on ettevõttel võimalik tagasi küsida 50% sisendkäibemaksust muudelt sõiduautoga seotud kuludelt. Igatepidi on tööandjale kasulikum soetada ettevõttesse sõiduauto ning anda seda töötajale kasutada ka erasõitudeks kui maksta see summa välja palgana.

Sissejuhatuses kirjutas autor, et ettevõtte sõidukite dokumenteerimise juhend koostatakse Teine Service OÜ näitel. Ettevõtte tegevusalaks on ehituseks vajalike metallkonstruktsioonide ja nende osade tootmine ning paigaldamine. Kuna ettevõtte pakub ka paigaldusteenust, siis on töötajatel vaja väga palju käia erinevatel tööobjektidel ja sellest tulenevalt on ettevõttesse soetatud mitmeid sõidukeid. Teine Service OÜ-l on kokku seitse sõidukit, millest viis kvalifitseeruvad sõiduaudodena (M1 kategooria) ja ülejäänud kaks on kaubikud (N1 kategooria).

Järgnevalt võrdleb autor Teine Service OÜ kahte M1-kategooria sõidukit, mis on segakasutuses. Võrdlusesse võetakse 2017 aastal kehtinud ja 2018 aastast kehtima hakanud erisoodustuse arvutamise põhimõte.

Kuna mõlemad sõiduaudod on üle viie aasta vanad, siis on erisoodustuse hinna arvutamise aluseks alates 2018 aastast koefitsient 1,47 eurot kW kohta kuus. Antud sõiduaudode puhul on soetamisel maha arvatud ka sisendkäibemaks, millest tulenevalt tuleb tasuda ka käibemaks.

1. Sõiduauto 1: 2010 aasta ja 176kW
2. Sõiduauto 2: 2013 aasta ja 110kW

Tabel 1. Sõiduautode 2017 ja 2018 aasta erisoodustuse maksude võrdlus

	Sõiduauto 1		Võit / kaotus	Sõiduauto 2		Võit / kaotus
	2017	2018		2017	2018	
Erisoodustuse hind	256,00	258,72	-2,72	256,00	161,70	94,30
Tulumaks	64,00	64,68	-0,68	64,00	40,43	23,57
Sotsiaalmaks	105,60	106,72	-1,12	105,60	93,79	11,81
Käibemaks	42,67	43,12	-0,45	42,67	26,95	15,72
Maksud kokku	212,27	214,52	-2,25	212,27	161,17	51,10

Allikas: autori koostatud

Tabelist nr 1 on näha, et Sõiduauto 1 igakuine kulu uue erisoodustuse arvutamise süsteemi rakendumisel suurenes 2,25 euro võrra ning Sõiduauto 2 igakuine erisoodustuse kulu vähenes 51,10 euro võrra.

Tabelis 1 välja toodud arvutuste põhjal on näha, et väiksema võimsusega sõiduautode omanikud hoiavad erisoodustuse maksude pealt üpris märkimisväärse summa kokku. Suurema võimsusega sõiduautode omanikud maksavad küll veidi rohkem, kuid antud summa ei ole autori arvates siiski selline, mis paneks ettevõtjaid mõtlema selle peale, et muretseda endale väiksema võimsusega sõiduauto.

Ettevõttel Teine Service OÜ-l on lisaks viiele sõiduautole veel kaks kaubikut (N1 kategooria sõiduk), mida kasutatakse ainult ettevõtluse tarbeks. Ühele N1 kategooria sõidukitele on paigaldatud GPS seade ning tööpäeva lõppedes garažeeritakse sõiduk ettevõtte valvega parklas. Kaubik millel puudub GPS seade, märgitakse sõidud sõidupäevikusse ning tööpäeva lõppedes garažeeritakse samuti ettevõtte parklas.

Alates 1. jaanuarist 2018 kehtima hakanud erisoodustuse arvutamise põhimõtte puudutas ainult sõiduautosid. Samas on tööandjal võimalus anda töötajale erasõitudeks kasutada ka ettevõttele kuuluvat kaubikut. Järgnevalt kirjutabki lõputöö autor kuidas arvutada erisoodustuse hind N1 kategooria sõidukite puhul.

Selleks, et maksukohustust õigesti arvutada, tuleb lähtuda rahandusministri poolt kehtestatud erisoodustuse hinna määramise korrast (Maksu- ja Tolliamet 2017 a; RT I, 22.12.2017, 7).

Ettevõtte kaubiku (N1 kategooria sõiduk) puhul on seaduseandja maksukohustuse arvutamiseks andnud maksumaksjal võimaluse valida, kas erasõitude erisoodustuse hind leitakse (Maksu- ja Tolliamet 2017 a):

1. rendile andmise turuhinna alusel,
2. rendile andmise turuhinna ja soodushinna vahe alusel või
3. erisoodustuse arvestamise aluseks võetakse sõiduki mootori võimsus ning vanus. Uutel sõidukitel on erisoodustuse hind 1,96 eurot sõiduki liiklusregistris märgitud mootori võimsuse ühiku (kW) kohta kuus. Üle viie aasta vana sõiduki puhul on erisoodustuse hind sõiduki mootori võimsuse ühiku (kW) kohta 1,47 eurot.

Järgnevalt koostab autor näite Maksu- ja Tolliameti (2017 a) kodulehel oleva näite järgi. Näide tuuakse selle kohta, kui tööandja valib erisoodustuse hinna ja maksukohustuse arvutamiseks kaubiku rendile andmise turuhinna.

Näide 4.

Ettevõttele kuulub N1 kategooria kaubik, millega töötaja teeb ka oma isiklikke sõite. Kuna tööandja töötajalt nende sõitude eest tasu ei võta, on töötaja saanud erisoodustuse – võimaluse tasuta autot kasutada.

Näiteks, kui sellise kaubiku renditingimused ja -hind sõidukeid rentivates ettevõtetes on pikaajalisel rendil 15 eurot päevas, sõltumata tegelikust läbisõidust, saab tööandja sellest lähtuvalt erisoodustuse hinna välja arvutada. Kui töötaja kasutas kaubikut terve kuu jooksul ehk 30 päeva, saame erisoodustuse hinnaks $30 \times 15 = 450$ eurot. Tulumaksukohustuseks tuleb $450 \times 20/80 = 112,50$ eurot ning sotsiaalmaksukohustuseks $(450 + 112,50) \times 33\% = 185,63$ eurot. Seega sellise kaubiku töötajale kuuks ajaks tasuta kasutada andmise puhul tuleb tööandjal arvestada 298,13 euro suuruse tulu- ja sotsiaalmaksu kohustusega.

Loomulikult ei ole rendifirmade renditingimused ja -hinnad alati ühesugused ning turuhinna väljaselgitamiseks peab lähtuma eelkõige sellistest tingimustest, mis on sarnased tööandja enda omadega. (Maksu- ja Tolliamet 2017 a)

Nüüd koostab autor näite selle kohta, kui kaubiku erisoodustuse arvestamise aluseks võetakse sõiduki mootori võimsus ja vanus. Näites kasutatakse Teine Service OÜ-le kuuluvat kaubikut, mille võimsus on 81 kW ja sõiduk on 3 aastat vana.

Näide 5.

Erisoodustuse hind: $81 \times 1,96 = 158,76$ eurot

Tulumaks: $158,76 \times 20/80 = 39,69$ eurot

Sotsiaalmaks: $(158,76 + 39,69) \times 33\% = 65,49$ eurot

Erisoodustus kokku: $39,69 + 65,49 = 105,18$ eurot

Käibemaks: $158,76/1,2 \times 0,2 = 26,46$ eurot

Käibemaksukohustuslasest ettevõtte kulu: $105,18 + 26,46 = 131,64$ eurot

Kui võrrelda omavahel näites 4 (erisoodustuse maksud 298,13 eurot) ja näites 5 (erisoodustuse maksud 131,64 eurot) saadud tulemusi, siis on tööandjal kasulikum kaubiku erisoodustuse arvestamise aluseks võtta sõiduki mootori võimsus ja vanus, sest sellisel juhul võidab tööandja erisoodustuse maksudelt 166,49 eurot kuus. Samuti hoiab tööandja kokku aega erinevate rendiettevõtete rendihindade ja -tingimuste analüüsimisega.

Vaadates erinevaid näiteid erisoodustuse hinna arvutamise kohta, siis lõputöö autorile tundub, et uue kehtima hakanud maksustamise põhimõtte kohaselt on see ettevõtetele rahaliselt kasulikum (kui ettevõttes on kasutusel kuni 130kW võimsusega autod) ning on konkreetselt kirjas kuidas arvutada erisoodustuse hinda ja sellega kaasnevat makse.

Kui ettevõtte sõiduauto kasutatakse eranditult ettevõtluses, sellisel juhul on tööandja kohustatud vajadusel seda tõendama. Tõendamise valikutest ja võimalustest kirjutatakse täpsemalt alapeatükis 2.2..

2.2. Ettevõtte sõiduauto kasutamise tõendamine ettevõtluse tarbeks

Kui tööandja on otsustanud, et sõiduauto kasutatakse ainult ettevõtluse tarbeks, sellisel juhul on ta alates 1. jaanuarist 2018 kohustatud sellest teavitama Maanteeametit. Maanteeametis tehakse sõiduauto registriandmetesse märge, et sõiduauto kasutatakse üksnes ettevõtluse tarbeks. Kui Maanteeameti liiklusregistrisse on märge tehtud, siis on ettevõttel võimalik sõiduauto soetuselt ja kasutusega seotud kuludelt maha arvata 100% sisendkäibemaksu ning mitte tasuda makse erisoodustuselt.

Järgmisena on tööandja kohustatud tagama ja vajadusel ka tõendama, et sõiduauto ei kasutata erasõitudeks. Seaduses ei ole välja toodud, kuidas seda tegema peab, aga andmed peavad olema nõuetekohaselt dokumenteeritud, kontrollitavad ning maksuhalduri pöördumisel tööandja poolt tõendatavad (on olemas ettevõtte otsus, töötajaid on teavitatud ning kasutust ka jälgitakse).

Maksu- ja Tolliameti (2017 b) kodulehel on näitena välja toodud lihtsustatud küsimused, millele peab sõiduauto omanik / vastutav kasutaja tähelepanu pöörama või arvestama, kui maksuhaldur soovib kontrollida sõiduauto kasutusotstarvet. Küsimuste loetelu ei ole ammendav, kuid peaks andma ülevaate, millele tähelepanu pööratakse.

1. Kuidas on tagatud, et sõiduauto ei kasutata erasõitudeks?
2. Kui suur on sõiduauto igakuine läbisõit?
3. Kus sõiduauto töövälisel ajal hoitakse?
4. Kes sõiduauto kasutavad / kasutada võivad?
5. Milline on sõiduauto kütusekulu (olukorras, kus ettevõttes on mitu sõidukit, on oluline aru saada iga konkreetse sõiduauto kütusekulu)?
6. Milliseid sõite on sõiduautoga tehtud – kuidas on läbisõit seotud ettevõtlusega?
7. Kas sõiduautoga on saadud kontrolliperioodil trahve (liikluustrahvid, parkimistrahvid)?
8. Kui sõidukeid on rohkem kui töötajaid, siis peab see olema usaldusväärset põhjendatav.

Lisaks on Maksu- ja Tolliameti (2017 b) poolt veel välja toodud asjaolud, mis viitavad sellele, et tegemist ei ole ainult ettevõtluses kasutatava sõiduautoga:

1. sõiduauto tehnilisse passi on märgitud ettevõtlusega mitteseotud isikud;
2. sõiduautosse on paigaldatud ettevõtlusega mitteseotud varustust (suusaboks, rattaraam, turvatool jmt);
3. ettevõttes on rohkem sõiduautosid kui kasutajaid ja ei suudeta usaldusväärset põhjendada, et autod on soetatud ettevõtlusest lähtuvalt, mitte järgides seotud isikute huve;
4. ettevõttes, kus on ainult üks juhatuse liige (kes võib olla samal ajal ka ainuosanik) ning puuduvad töötajad, puudub juhatuse liikmel või tema perel muu sõiduk, millega teha erasõite.

Vaadates eelpool toodud loetelu, siis see on üks osa sellest, mille põhjal on võimalik koostada ettevõtlusega seotud sõidukite kasutamise kord. Korra koostamiseks on vajalik läbi töötada ka võimalused, kuidas sõiduautode osas arvestust pidada ning kontrollida.

2.3. Ettevõtte sõiduautode arvestuse pidamine ja kontrollimine

Maksu- ja Tolliamet (2017 b) kodulehel on toodud näide selle kohta, kuidas pidada arvestust sõiduautode osas. Kui tööandja on otsustanud, et sõiduautot kasutatakse ainult tööülesannete täitmiseks, siis esmalt on ta kohustatud sellest teavitama töötajaid. Lisaks tuleb koostada ettevõtte sisene tööülesannete täitmiseks mõeldud sõiduautode kasutamiskord, kus fikseeritakse kõik sõiduautoga seotud temaatika. Sõiduautode kasutamiskorras peaksid olema välja toodud järgmised punktid (Maksu- ja Tolliamet, 2017 b):

1. isiklikud sõidud ei ole lubatud;
2. nimetatud sõiduki hoiukoht töösõitude välisel ajal ning kui hoiukoht erineb äriühingu tegevuskohast, siis on toodud majanduslik põhjendus, miks on otstarbekas sõidukit just nimetatud kohas hoida.
3. fikseeritud kes sõidukit kasutavad ning kas ja kuidas on kasutus korraldatud (nt kas töötajatega on koostatud kasutuse kohta lepingud, kus on märgitud tingimused; kui sõidukit kasutavad mitmed töötajad, siis kuidas on korraldatud võtmete tagastamine jmt).

Lisaks kasutamiskorra koostamisele tuleb jälgida ka tegelikku kasutust ning tagada, et erasõite ei tehta. Näiteks kui kasutamiskord näeb ette, et tööpäeva lõpus tuleb sõiduk parkida ettevõtte hoovi, siis peab see olema tööandja poolt ka kontrollitav.

Kontrollitavuse tagamiseks võib pidada sõiduauto osas arvestust näiteks autodesse paigaldatud GPSi alusel või järgmiste näitajate kohta (Maksu- ja Tolliamet, 2017 b):

1. läbisõidumõõdiku alg- ja lõppnäidu igakuine fikseerimine, et oleks võimalik kindlaks teha kuine läbisõit;
2. klientide, koostööpartnerite nimed ja aadressid, kelle juurde / pärast on sel kuul sõidetud (kui see info on leitav mujalt, siis topelt arvestus vajalik ei ole);
3. selgitus töösõitude kohta, kui need kattuvad osaliselt ka isiklike huvidega. Näiteks kodus käimised / parkimised (kui tegemist on eranditult ettevõtluses kasutatava sõiduautoga, aga ühel õhtul on vaja minna koju, sest sealt minnakse varahommikul otse lähetusse).

Arvestuse pidamiseks on mitmeid võimalusi, näiteks on võimalik kasutada automaatse teekonna arvestuse süsteemi / rakendusi või sõidupäevikut, millest või millele lisatavate tõenditega on võimalik ära näidata sõitude seotus ettevõtlusega (näiteks on märgitud sõidu eesmärgiga seotud kliendi nimi / klientide nimed, lisatud on tankimise info (selliselt on võrreldav kütusetšekkide arv ja kajastatud tankimiste arv)). (Maksu- ja Tolliamet, 2017 b)

Antud peatükis loetletud punktid tuleks ettevõtte sõiduki kasutamise korda kirja panna ning kindlasti tuleks igal tööandjal eelnevalt läbi mõelda, kas korda kirjutatud arvestuse pidamise viis ja kontrollimeetod on reaalselt ka teostatav. Erinevate arusaamatuste tekkimise vältimiseks ja töötaja ajakulu kokku hoidmiseks on kõige praktilisem kasutada GPS seadet. GPS seadme kasutamise puhul ei ole töötajal vajalik eraldi välja kirjutada läbisõidumõõdiku näite ja tänapäeval kasutatavate GPS seadmete abil on võimalik kontrollida kui palju kütust konkreetse sõiduki paaki tangitakse.

2.4. Isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamine

Peatükkides 2.1. - 2.3. kirjutab lõputöö autor sellest, mida peaks tööandja tegema sellisel juhul, kui ta lubab töötajal ettevõtte sõidukit kasutada isiklikeks sõitudeks ning kui sõidukit kasutatakse ainult ettevõtlusega seotud sõitudeks.

Ettevõtetes, kus tööga seotud sõite on vähe, ei ole mõttekas soetada ja ülal pidada sõidukeid, vaid kompenseerida töötajale isikliku sõiduauto kasutamine. Isikliku sõiduautoga töösõitude tegemise eest on tööandjal võimalik töötajale maksta maksuvabalt isikliku sõiduauto kasutamise hüvitist. Antud hüvitise maksmist reguleerib Vabariigi Valitsuse 14.07.2006 aasta määrus nr 164 (RT I, 26.08.2014, 11), mille alusel on hüvitist võimalik maksta maksuvabalt kuni 0,3 eurot ühe sõidetud kilomeetri kohta, kuid mitte rohkem kui 335 eurot kalendrikuus tehtud sõitude eest ühe töötaja kohta.

Maksuvaba sõiduauto kasutamise hüvitist on võimalik maksta (Maksu- ja Tolliamet, 2018 b):

1. ametnikule;
2. töötajale (töölepingu seaduse tähenduses)
3. juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmele (Tulumaksuseaduse § 9 tähenduses).

Näiteks äriühingu omanikule või võlaõigusliku lepingu alusel teenust osutavale isikule viidatud määruse alusel maksuvaba hüvitist maksta ei saa. Kuid neile on võimalik juriidilise isiku huvides tehtud kulutused hüvitada Tulumaksuseaduse § 12 lõike 3 alusel, kui need on dokumentaalselt tõendatud. (Maksu- ja Tolliamet, 2018 b)

Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitist saab maksta juhul kui see sõiduauto ei ole tööandja omanduses ega valduses. Sõiduauto ei pea olema töötaja isiklik, kuid tal peab olema selle

kasutamiseõigus, mis on märgitud sõiduki registreerimistunnistusele või on omaniku poolt koostatud volikiri.

Maksuvaba summa ulatuses (335 eurot kalendrikuus) isikliku sõiduauto kasutamise hüvitist on võimalik maksta ka sellisel juhul, kui töötaja tööpäev algab varahommikul ja tööle tulemiseks ei ole võimalik kasutada ühistransporti või siis ei ole see otstarbekas. Maksuvaba hüvitise maksmiseks, tuleb töötajal täita sõidupäevikut. Sõidupäevikus peab olema märgitud sõiduauto ja selle kasutaja andmed, läbisõidumõõdiku alg- ja lõppnäit iga töösõidu korral. Hüvitise maksmiseks tuleb tööandjal vormistada sellekohane kirjalik otsus, kus on märgitud hüvitise saaja, hüvitise suuruse ja hüvitise perioodi andmed. Otsuse juurde tuleb lisada ka sõiduauto registreerimistunnistuse koopia.

Füüsiline isik võib arvestuse olemasolu korral saada maksuvaba hüvitist ka mitmelt tööandjalt, seejuures rakendatakse 335 eurot ülempiiri iga tööandja kohta eraldi. Hüvitis sisaldab kõiki auto tavapärase kasutamisega seotud kulutusi (sh kütus, kindlustus jne), välja arvatud teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel makstavat parkimistasu. (Maksu- ja Tolliamet, 2018 b)

Eelpool vaadeldi võimalusi, millal tööandja ei pea maksma erisoodustusega kaasnevaid makse ja millal peab. Järgnevalt kirjutab autor võrdluseks, kuidas toimub ettevõtte sõiduautode kasutamine ja maksustamine Eesti naaberriigis Soomes. Autor valis Soome seetõttu, et paljud eestlased on läinud Soome elama ja tööle ning paljude Eesti ettevõtete koostööpartneriteks on Soome ettevõtted.

2.5. Ettevõtte sõiduautode maksustamine Soomes

Soome on üks neist riikidest, mis kuulub kõrge sotsiaalse turvalisuse tasemega riikide hulka ning üldjuhul on nendes riikides ka maksustamine vastav. Kogu tulu maksustatakse, nagu ka kaupu ja teenuseid. (Expatriate Finland)

Kuna lõputöö fookuses on ettevõtluses kasutatavad sõiduautod, siis uurib autor kuidas toimub sõidukite maksustamine Soomes. Soomes kehtib reegel, et sõiduautodelt, kaubikutelt ja bussidelt tühimassiga alla 1875 kg, samuti mootorratastelt ja muudelt L-kategooria sõidukitelt (näiteks ATV) tuleb maksta automaksu. Automaksu suurus sõltub sõiduki jaemüügi hinnast ja

süsinikdioksiidi heitkogusest (CO₂). Samuti on automaksu jaoks kehtestatud maksimaalsed ja minimaalsed protsendimäärad, mis on vähemalt 3,6% ja kuni 50% auto jaemüügi hinnast 2018 aastal. Ajavahemikus 2016 – 2019 vähendatakse automaksu järk-järgult autodele, mille CO₂ heitkogus on kuni 140 grammi kilomeetri kohta (Tabel 2.).

Soome Maksumaksjate Keskliidu (2017) kodulehel on toodud näide, et auto, mille keskmine hind on ligikaudu 32 000 eurot, vähendatakse maksu hinnanguliselt, olenevalt aastasest heitkogusest, vahemikus 0 kuni 470 eurot. Autod, mille heitkogus on 124 grammi, väheneb maks igal aastal ligikaudu 210 euro võrra.

Kaubikute maksumäära vähendatakse vahemikus 9,8 – 21,7%. Mahaarvamise tegemiseks peab sõiduk olema registreeritud N1-kategooria sõidukina, olema üks rida istmeid ning kogumass üle 2500 kg. Minimaalseks maksumääraks on 5%. (Veronmaksajain Keskusliitto RY, 2017)

Tabel 2. Maksumäärad sõltuvalt heitkogusest

Sõiduki CO ₂ heitkogused (g / km)	Maksumäär 2018	Maksumäär 2019
60	6,8	5,6
70	8,0	6,6
80	9,3	8,0
90	11,0	9,7
100	12,9	11,7
120	17,7	16,9
130	20,5	20,1
140	23,5	23,5
150	25,8	25,8
160	27,7	27,7
200	35,1	35,1
250	42,4	42,4
300	47,1	47,1

Allikas: Veronmaksajain Keskusliitto RY, 2017; autori koostatud

Automaks tuleb tasuda enne sõiduki registreerimist või enne sõiduki esmakordset kasutusele võtmist. Kui osta Soomest uus sõiduk ja see on enne selle kätte saamist registreeritud, siis ei ole

vaja automaksu tasuda. Sellistel juhtudel maksab jaemüüja automaksu ise Soome maksuametile. (Verohallinto, 2018 a)

Sõidukit saab liikluses kasutada ka maksuvabalt, kuid seda ainult ajutiselt (maksimaalselt kolm kuud) ja selleks on eelnevalt vaja Soome maksuametile esitada kasutusdeklaratsioon. (Verohallinto, 2016)

Sarnaselt Eestile, kuuluvad ka Soomes töötajale antavad mitterahalised hüvitised maksustamisele. Kui töötaja kasutab isiklikeks sõitudeks tööandja sõidukit, siis Soomes sõltub maksu väärtus sõiduki esmakasutusele võtmisest, mis on märgitud sõiduki registreerimistunnistusele. Sõidukid on omakorda jagatud kolme erinevasse vanuseklassi (Verohallinto, 2017 §17):

1. vanusegrupp A (aastal 2016 – 2018 soetatud sõidukid),
2. vanusegrupp B (aastal 2013 – 2015 soetatud sõidukid),
3. vanusegrupp C (enne 2013 aastat soetatud sõidukid).

Teiseks oluliseks nüansiks maksu arvutamise juures on see, kas sõiduk on piiratud või piiramatu kasutusega. Piiratud kasutus tähendab seda, et töötaja maksab osad kulud ise (näiteks kütusekulu) ja piiramatu kasutusega on tegemist sellisel juhul, kui tööandja maksab kõik kulud. Kuna maksu väärtus sõltub sõiduki vanusest ja kasutuse vormist, siis on ka maksumäära summad erinevad (Tabel 3). (Verohallinto, 2017 §17)

Tabel 3. Sõidukite maksumäära summad kuus

Vanusegrupp	Piiramatu kasutus	Piiratud kasutus
A	1,4% sõiduki asendushinnast + 255 eurot või 17 senti kilomeetri kohta	1,4% sõiduki asendushinnast + 105 eurot või 7 senti kilomeetri kohta
B	1,2% sõiduki asendushinnast + 270 eurot või 18 senti kilomeetri kohta	1,2% sõiduki asendushinnast + 120 eurot või 8 senti kilomeetri kohta
C	0,9% sõiduki asendushinnast + 285 eurot või 19 senti kilomeetri kohta	0,9% sõiduki asendushinnast + 135 eurot või 9 senti kilomeetri kohta

Allikas: Verohallinto, 2017; autori koostatud

Asendushind arvutatakse protsentides. Asendushinnaks loetakse soovituslikku margi ja mudeli jaemüügi hinda, mis on noteeritud importija või hulgimüüja ostukuupäevaga. Kui importija noteerimise andmed puuduvad, siis väiksem kui 3 400 eurot. (Verohallinto, 2017 §18)

Tööandja sõidukit kasutades on töötaja kohustatud täitma sõidupäevikut. Sõidupäevik peab sisaldama järgmisi andmeid (Verohallinto, 2017 §24):

1. alustamise ja lõpetamise aega,
2. alustamise ja lõpetamise koht ja vajadusel marsruut,
3. odomeetri alg- ja lõppnäit,
4. läbitud vahemaa,
5. sõidu eesmärk ja
6. sõiduki kasutaja nimi.

Sõidupäeviku pidamine on kohustuslik, sest maksuhalduril on õigus ümber hinnata ettevõtte auto hüvitise maksustatavat väärtust, kui erasõite on üle 18 000 kilomeetri aastas. Mitme tööandja sõiduki kasutamise korral töötaja kohta, võetakse maksustatava väärtuse aluseks sõiduk, millega töötaja tegi enam sõite. (Verohallinto, 2017 §17)

Võrreldes Soome ja Eesti erisoodustuse arvutamise korda, siis autori arvates on Eestis erisoodustusega seotud maksude arvutamine lihtsam, sest ei ole vaja jälgida jaemüügi hindu ning sõidukid on jaotatud kahte vanusegruppi, mille erisoodustuse arvutamiseks on ette antud kindel koefitsent.

Teises peatükis kirjutas autor sõiduautode erisoodustusest. Tõi näiteid kuidas seda arvutatakse, millisel juhul tuleb seda tasuda ning millised on kaubiku erisoodustuse arvutamise võimalused. Samuti tõi välja millisel juhul on võimalik töötajale maksta maksuvaba isikliku sõiduauto kasutamise hüvitist.

Järgnevalt keskendub lõputöö autor ettevõtte sõidukite dokumenteerimise ja isikliku sõiduauto töösoitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhendite koostamisele.

3. ETTEVÕTTES KASUTATAVATE SÕIDUKITE DOKUMENTEERIMISE JUHENDI KOOSTAMINE

Teises peatükis kirjutab autor näiteid kuidas arvutada erisoodustust ja sellega kaasnevat makse, tõi välja Maksu- ja Tolliametilt poolt kirjutatud näidisküsimused, millega arvestada, kui maksuhaldur kontrollima tuleb ning kuidas pidada tööandja sõiduautode kohta arvestust.

Järgnevalt keskendub lõputöö autor teises peatükis Maksu- ja Tolliameti poolt toodud näidisküsimustele (peatükid 2.2. ja 2.3.), et koostada ettevõtlusega seotud sõidukite kasutamise ning isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhend.

3.1. Ettevõtlusega seotud sõiduki kasutamise juhend

Ettevõttes Teine Service OÜ-l on viis sõidukit, mida kasutatakse ainult ettevõtlusega seotud sõitude tegemiseks. Igal sõidukil on olemas üks põhikasutaja, kuid on sõidukeid, mida aeg-ajalt kasutavad ka teised ettevõtte töötajad töösõitude tegemiseks.

Esimesena koostabki autor juhendi, mis reguleerib Teine Service OÜ ettevõtlusega seotud sõidukite kasutamist. Ettevõtlusega seotud sõiduki kasutamise juhendi koostamisel on lõputöö autor kasutanud näidisedena Kõue Vallavolikogu (RT IV, 14.09.2012, 28) ja Albu Vallavalitsuse (RT IV, 04.07.2015, 17) ametiautode kasutamise kordasid, mis on kättesaadavad Riigi Teatajast.

Sõiduki kasutusõigus

1. Teine Service OÜ ettevõtlusega seotud sõidukit on õigus kasutada:
 - 1.1. töölepingu alusel töötavatel isikutel;
 - 1.2. juhtimis- või kontrollorgani liikmetel;
 - 1.3. töövõtu-, käsundus- või muu võlaõigusliku lepingu alusel töötavatel või teenust osutavatel füüsilistel isikutel.
2. Sõiduki eest vastutab isik, kes on kantud kasutajana registreerimistunnistusele või kellele on väljastatud Teine Service OÜ juhatuse poolt sõiduki kasutamise volikiri.

3. Teine Serice OÜ töötaja, kes ei ole konkreetse sõiduki eest vastutav, võib sõidukit kasutada ainult sõiduki eest vastutava isiku loal. Selleks tuleb sõit fikseerida sõidupäevikus, kuhu märkida järgmised andmed:
 - 3.1. sõidukit kasutava isiku ees- ja perekonnanimi;
 - 3.2. sõiduki registreerimismärk;
 - 3.3. sõiduki läbisõidumõõdiku alg- ja lõppnäit;
 - 3.4. sõidu kuupäev;
 - 3.5. sõidu eesmärk;
 - 3.6. sõiduki võtmete asukoht.Sõiduki eest vastutav isik on kohustatud kontrollima, et eelpool nimetatud andmed oleks fikseeritud sõidupäevikus ning kinnitama seda enda allkirjaga.
4. Kui sõiduki eest vastutav isik on töökohustustest eemal, sellisel juhul tagab punktis 4 nimetatud andmete korrektse täitmise ja kinnitamise eest Tema asendaja.

Sõiduki korrashoid

5. Sõiduki vastutav kasutaja on kohustatud tagama, et sõiduk viiakse õigeaegselt tehnohooldusesse vastavalt ettenähtud läbisõidu vahemikule ning vajadusel korraldama sõiduki remonti.
6. Sõidukit kasutavad isikud on kohustatud enne sõiduki kasutamist veenduma selle korrasolekus ning probleemide tekkides teavitama sellest sõiduki vastutavat kasutajat.
7. Sõiduki tavapärase kasutamise ja korrashoiuga seotud kulutused (tehnohooldus, tehnoulevaatus, sõiduki kuluvate osade remont, liiklus- ja kaskokindlustuse, kütus ja autopesula kasutamine) tagatakse Teine Service OÜ poolt.

Sõiduki kasutaja kohustused

8. Sõiduki kasutaja on kohustatud:
 - 8.1. kasutama sõidukit heaperemehelikult, säästlikult ning tagama sõiduki säilimise ja korrashoiu;
 - 8.2. mitte andma sõidukit kolmandate isikute kasutusse va selleks õigustatud isikutele;
 - 8.3. mitte kasutama sõidukit isiklikeks sõitudeks;
 - 8.4. kohustatud tasuma kõik temale auto kasutamise ajal esitatud trahvinõuded (liiklustrahvid, parkimistrahvid jne);
 - 8.5. viivitamatult teavitama tööandjat sõiduki hävimisest, kaotsiminekest, olulisest kahjustumisest;

- 8.6. sõiduki osalise või täieliku hävimise korral kasutaja süül hüvitab kasutaja omavastutuse piires sõiduki osalise või täieliku hävimisega seotud kulud.
9. Sõiduki esmasel kätte saamisel on sõiduki eest vastutav kasutaja kohustatud fikseerima sõidupäevikus sõiduki läbisõidumõõdiku algnäidu ning asukoha, kust sõiduk kätte saadi.
10. Sõiduki kasutaja on kohustatud iga kuu esimesel tööpäeval fikseerima sõidupäevikus sõiduki läbisõidumõõdiku algnäidu.
11. Sõiduki kasutaja on kohustatud igapäevaselt fikseerima kõik sõidud sõidupäevikus, kus näidatakse järgmised andmed:
- 11.1. sõidukit kasutava isiku ees- ja perekonnanimi;
 - 11.2. sõiduki registreerimismärk;
 - 11.3. sõiduki läbisõidumõõdiku alg- ja lõppnäit;
 - 11.4. sõidu kuupäev;
 - 11.5. sõidu eesmärk.
12. Sõiduki kasutaja on kohustatud iga kuu viimase tööpäeva lõpus fikseerima sõidupäevikus sõiduki läbisõidumõõdiku lõppnäidu.

Sõiduki tankimine ja garažeerimine

13. Sõiduki tankimine toimub Teine Service OÜ kütusekaardiga.
14. Erandkorras on lubatud tankida ka sularaha eest, mille maksmist tõendav dokument esitatakse raamatupidajale koos sõidupäevikuga iga kuu kolmandaks tööpäevaks.
15. Töövälisel ajal garažeeritakse sõidukit Teine Service OÜ kinnises parklas, Põõsa tn 16, Saue vald, Saue linn, Harjumaa ning võtmed pannakse hoiule vastavalt kokkuleppele, kas kontoris või töökojas asuvasse võtmekappi.
16. Töövälisel ajal on erandkorras lubatud sõidukit garažeerida kasutaja elukohas juhul, kui minnakse hilisõhtul või varahommikul tööle.

Aruandlus

17. Sõidupäevik eelneva kuu kohta esitatakse iga järgneva kuu kolmandaks tööpäevaks raamatupidajale üle vaatamiseks, kes omakorda esitab juhatuse liikmele kinnitamiseks.
18. Raamatupidamine kontrollib iga kuu lõpu seisuga kütuse kulu ja kilomeetrite arvestuse õigsust.

Enne antud juhendi koostamist, vestles lõputöö autor Teine Service OÜ juhiga ning selgitas välja, millist arvestuse pidamise viisi ja kontrollimeetmeid on tööandjal võimalik rakendada.

3.2. Isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhend

Isikliku sõiduauto kulude hüvitamiseks tuleb töötajal esitada tööandjale avaldus (näidis lk 30) ja sõiduauto registreerimistunnistuse koopia (näidis lk 31). Kui sõiduauto ei ole töötaja isiklik ja ta ei ole märgitud registreerimistunnistusele kasutajana, sellisel juhul tuleb lisaks registreerimistunnistuse koopiale esitada ka kasutamise õigust tõendav dokument (näiteks sõiduauto omaniku volikiri).

Isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise juhend reguleerib Teine Service OÜ töötajate isikliku sõiduauto hüvitise maksmist töösõitude täitmisel.

Hüvitise taotlemine

Isikliku sõiduauto kasutamise kulude hüvitist makstakse käesoleva korra alusel, kui ei ole võimalik kasutada ametiautot.

1. Töötaja esitab isikliku sõiduauto kulude hüvitamise avalduse (näidis lk 30) koos sõiduauto registreerimistunnistuse koopiaga (näidis lk 31).
2. Isikliku sõiduauto kasutamise kulude hüvitamist kinnitab Teine Service OÜ juhataja otsus (näidis lk 32).
3. Peale hüvitise otsuse kinnitamist väljastatakse töötajale sõidupäevik (näidis lk 33), mis sisaldab järgmisi andmeid:
 - 3.1. sõiduautot kasutava isiku ees- ja perekonnanimi;
 - 3.2. sõiduauto mark;
 - 3.3. sõiduauto registreerimismärk;
 - 3.4. sõidu kuupäev ja eesmärk (iga töösõidu korral);
 - 3.5. läbisõidumõõdiku alg- ja lõppnäit (iga töösõidu korral).

Kui hüvitise taotleja (töötaja) on töösõitude tegemiseks kasutanud isiklikku sõiduautot ning korrektselt täitnud ja õigeaegselt esitanud sõidupäeviku, siis makstakse talle isikliku sõiduauto hüvitist.

Hüvitise maksmine

4. Isikliku sõiduauto kasutamisel töösõitudeks hüvitatakse 0,30 eurot kilomeetri kohta, kuid mitte rohkem kui 335 eurot ühes kalendrikuus.

5. Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitise saamiseks esitab hüvitise taotleja iga kuu kolmandaks tööpäevaks raamatupidajale korrektselt täidetud sõidupäeviku.
6. Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitis makstakse töötaja pangakontole koos töötasuga.
7. Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitist ei maksta ajavahemiku eest, kui töötaja on puhkusel või haiguslehel. Erandkorras võib maksta puhkuse ajal, kui täidetakse tööülesandeid.

Teine Service OÜ juhi sooviks oli koostada ka isikliku sõiduauto kasutamise kulude hüvitamise juhend, sest ettevõttes algab tööpäev kell 7 hommikul ning osadel töötajatel ei ole tööle tulemiseks võimalik kasutada ühistransporti ning aeg-ajalt tuleb mõnel töötajal kasutada töösõitudeks ka isiklikku sõiduautot.

Pille Paur
Kuuse tn 21-7
76506 Saue
Tel. 56 349 854
e-mail: pille.paur@hotmail.ee

Teine Service OÜ juhatajale

01.03.2018

AVALDUS

Palun hüvitada mulle isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulud kuni 300 eurot kuus alates 01.03.2018 kuni 31.12.2018.

Sõiduauto riiklik registreerimismärk 001XXX.

Lugupidamisega

(allkiri)

Pille Paur

Lisa: Sõiduauto registreerimistunnistuse koopia (näidis lk 31)

A Registreerimismark		001XXX		J S6iduki kategooria		M1					
B Esmane registreerimine		29.04.2008		B.1 Registreerimine Eestis		29.04.2008					
E VIN-kood				R S6iduki varv				oranz			
D	D.1 Mark							NISSAN			
	D.2 Tüüp/Narian/Wersioon							J10			
								B;B0			
	D.3 Kaubanduslik nimetus							QASHQAI			
K Tuubikinnituse nr		e11*2001/116*0295		K.1 Tuubikood		B3B54RJ1B01					
C.1,C.2 Omanik C.2.1 PAUR C.2.2 PILLE											
C											
J.1 Kere rurnetus/tüüp		LUUKPARA				Uste arv		5			
P.1 T õõmaht em'		11197	P.2 V6imsus kW		104	V. ? CO ₂ g/km		192			
P.3 Kutuse tüüp		Benslin kat.		V.9 Heitmenorm		EUR04					
F.1 Taismass		1960	F.2 Registrimass kg		1960	G Tuhimass		1431			
F.3 Autorongi mass kg			3360	Kandevõime kg			529				
Pikkusmm		43151	Laius mm		1783	Kõrgus mm		1606			
L Telgi kokku		2	S.1 Istekohti koos juhiga		5	S.2 Seisukohti					
N Lubatud telje koormus kg	1.		1150	Registritelje koormus kg	1.		1150				
	2.		1100		2.		1100				
	3.				3.						
	4.				4.						
O Haagise lubatud suurim mass			0.1 piduritega		1400	0.2 piduriteta		685			
Markused											
-I Yäljastamise kuupaev								-03.07.2017	H Kahtiv kuni		
Maanteeamet								Pärnu mnt 463 A	10916 Tallinn		
								www.mnt.ee		info@mnt.ee	

TEINE SERVICE OÜ
JUHATUSE OTSUS

Saue, 01.03.2018

Ettevõtte ärinimi: **Teine Service OÜ**
Ettevõtte registrikood: **10115980**
Ettevõtte asukoht: **Põõsa tn 16**

Teine Service OÜ juhataja Tarmo Keegel otsustab käesolevaga:

Maksta Pille Paurile alates 01.03.2018 kuni 31.12.2018 isikliku sõiduauto kasutamise hüvitist sõidupäeviku alusel kuni 300 eurot kuus.

Lisatud: 1. Avaldus (näidis lk 30)

2. Sõiduauto registreerimistunnistuse koopia (näidis lk 31)

juhataja

KOKKUVÕTE

Lõputöö eesmärgiks oli koostada ettevõtte sõidukite dokumenteerimise ja isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamise juhendid. Juhendid on vajalikud seetõttu, et reguleerida täpselt kuidas toimub ettevõtlusega seotud sõidukite kasutus või kuidas toimub ettevõtlusega seotud sõitude hüvitamine isikliku sõiduauto kasutamise korral.

Esimeses peatükis kirjutas autor mis on erisoodustus, milleks on seda vaja maksustada ja mis on selle eesmärk. Lühidalt võib öelda, et erisoodustuseks on kõik rahalise väärtusega hüved, mis tööandja töötajale annab. Kuna erisoodustuse maksustamise põhimõte on sama, mis palga maksustamisel, siis erisoodustuse eesmärgiks on maksustada töötajale nii rahaliselt kui mitterahaliselt antavad hüved.

Teises peatükis kirjutas autor põhjalikumalt ettevõttele kuuluvate sõidukite erisoodustusest. Ettevõtjate seas on antud teema aktuaalne, sest ettevõtjad, kelle valduses või omanduses on sõiduautod pidid langetama otsuse, kas kasutada sõiduautot eranditult ettevõtluses või kasutatakse sõiduautot ka erasõitudeks. Kasutades sõiduautot eranditult ettevõtluses, tuleb sellest teavitada Maanteeametit, kus tehakse sõiduauto registriandmetesse märke, et seda kasutatakse üksnes ettevõtluse tarbeks. Autor koostas ka erinevaid näiteid sõiduauto ja kaubiku erisoodustuse arvutamise kohta ning jõudis järeldusele, et erisoodustuse arvutamisel on uue arvestamise põhimõtte alusel maksude tasumine tihtipeale soodsam.

Kolmandas peatükis koostas autor kaks juhendit. Üks on mõeldud ettevõtlusega seotud sõidukite kasutamise reguleerimiseks ja teine isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise kulude hüvitamiseks. Antud juhendite koostamisel võttis autor aluseks Maksu- ja Tolliameti kodulehel olevad küsimused ja näited selle kohta, milliseid küsimusi võib maksuhaldur ettevõtte juhile esitada.

Püstitatud eesmärk sai täidetud. Valmisid juhendid, mida saab kasutada Teine Service OÜ ja ka paljud teised ettevõtted.

Autorile andis tehtud töö uusi teadmisi erisoodustuse kohta üldiselt ja spetsiifilisemalt ettevõttele kuuluvate sõidukite teemal. Ühtlasi sai autor teada, miks eelistatakse töötajale anda osa töötasust hüvena, mitte töötasuna. Autori arvates oleks parem tulemus saavutatud sellisel juhul, kui uue maksustamise põhimõtte alla kuuluksid ka kaubikud. Arvamus on tingitud sellest, et Eestis on väga paljud ettevõtetele kuuluvad sõidua autod registreeritud kaubikutena.

SUMMARY

CREATING THE INSTRUCTIONS FOR DOCUMENTATION OF VEHICLE USAGE IN A COMPANY (BASED ON THE EXAMPLE OF TEINE SERVICE OÜ)

Pille Paur

The goal of this thesis was to create instructions for documentation of vehicle usage in a company. The subject is relevant because new way of calculating fringe benefits, for enabling of a use of a vehicle of the employer for activities not related to business, was introduced starting from 01.01.2018. This change affects most Estonian companies, especially those which own vehicles and allow them to be used for activities that are not related with business.

Teine Service OÜ is one of those companies. Although the company operates in construction sector and their main field of activity is producing metal structures it owns seven vehicles (five of M1 category and two N1 category). Different ways how to describe usage of vehicles in accounting is analyzed based on the example of Teine Service OÜ. Changes related to the new way of calculating fringe benefits, new obligations for the company and ways to optimize costs are presented. The main driver for the topic was that the company was missing appropriate instruction for managing the usage of vehicles related to business. This instruction must regulate how company vehicles can be used or how to compensate usage of personal vehicle.

The thesis consists of three paragraphs. The first paragraph introduces fringe benefit, what are different types of it and how it is taxized. It is stated that all non monetary benefits, that create value for the employee can be considered to be fringe benefit and this needs to be taxized with income and social tax. Because it can be considered as addition to salary that also needs to be taxed.

The second paragraph concentrates on fringe benefit that is calculated for the use of company vehicles which are allowed to be used for activities not related to business and changes compared to the previous taxation principles are brought out. Those are also compared with similar taxation

principles of Finland. Also different ways how to be in line with the law are explained. All the companies that own any vehicles needed to adapt and decide if those will be used only for business purpose or if they are allowed to be used for non business trips as well. If non business use is not allowed then companies have to notify tax authority by registering this in a registry that is maintained by Estonian road authority and fringe benefit does not need to be calculated. Multiple examples about different solutions are made and from those it was concluded that often it is now cheaper to calculate and pay taxes on fringe benefit, compared to the old taxation principle when company needed to pay fixed amount (256 € per vehicle per month that was used for non business related activities).

The third paragraph is mainly about creating two instructions, that could be used by Teine Service OÜ and any other company, that wants to use vehicles only for business activities. The first instruction is meant to be used if a company owns a vehicle and the second one is meant to be used if a company compensates usage of personal vehicle for the employee. The instructions are based on information and examples presented on the homepage of Estonian tax authority.

In conclusion it is assessed if and how the change of this taxation principle has changed the way companies manage vehicles and their usage. The author opinion about the new taxation principle is that it could be improved, because currently it gives the tax authority more visibility but still allows the fraudster to interpret it in a way to avoid paying taxes on the vehicles that are actually used for non business activities as well. The goal of the thesis was achieved, respective instructions were created and the author learned why fringe benefit exist, how tax on it is calculated and when it needs to be paid.

KASUTATUD ALLIKATE LOETELU

Ametiautode ja isikliku sõiduauto ametisõitudeks kasutamise kord. RT IV, 04.07.2015, 17

Ametiautode kasutamise kord. RT IV, 14.09.2012, 28

Erisoodustuse hinna määramise kord. RT I, 22.12.2017, 7

Expat Finland. *Taxation in Finland*. Kättesaadav: https://www.expat-finland.com/living_in_finland/tax.html, 06.05.2018

Lehis, L. (2009). *Maksuõigus*. 2., täiendatud ja muudetud tr. Tallinn: Juura

Lehis, L. (2017). *Eesti maksuseaduste kommentaarid*. Tartu: Casus Tax Services

Maksu- ja Tolliamet. (2017 a). *Erisoodustuse tekkimine tööandja sõidukitelt (v.a sõiduauto)*. Kättesaadav: <https://www.emta.ee/et/tulu-kulu-kaive-kasum/erisoodustused/soiduauto/erisoodustuse-tekkimine-tooandja-soidukitelt-va>, 02.05.2018

Maksu- ja Tolliamet. (2017 b). *Kuidas tõendada, et sõiduautot kasutatakse eranditult vaid ettevõtluse tarbeks*. Kättesaadav: <https://www.emta.ee/et/tulu-kulu-kaive-kasum/erisoodustused/soiduauto/kuidas-toendada-et-soiduautot-kasutatakse-eranditult>, 05.04.2018

Maksu- ja Tolliamet. (2017 c). *Selgitused erisoodustuste deklaratsiooni TSD lisa 4 täitmise kohta (alates 01.01.2015)*. Kättesaadav: <https://www.emta.ee/et/ariklient/tulu-kulu-kaive-kasum/erisoodustused/selgitused-erisoodustuste-deklaratsiooni-tsd-lisa-4>, 07.03.2018

Maksu- ja Tolliamet. (2018 a). *Erisoodustused*. Kättesaadav: <https://www.emta.ee/et/ariklient/tulud-kulud-kaive-kasum/erisoodustused>, 01.03.2018

Maksu- ja Tolliamet. (2018 b). *Isikliku sõiduauto kasutamise eest hüvitise maksmine*. Kättesaadav: <https://www.emta.ee/et/tulu-kulu-kaive-kasum/erisoodustused/soiduauto/isikliku-soiduauto-kasutamise-ees-huvitise-maksmine>, 11.04.2018

Maksu- ja Tolliamet. (2018 c). *Tööandja sõiduauto erisoodustuse maksustamine alates 1. jaanuarist 2018*. Kättesaadav: <https://www.emta.ee/et/ariklient/tulu-kulu-kaive-kasum/tsd-muudatused-2018-aastal/tooandja-soiduauto-erisoodustuse>, 14.03.2018

Sõiduki taustakontroll. Maanteeamet. Kättesaadav: <https://eteenindus.mnt.ee/public/soidukTaustakontroll.jsf>, 19.04.2018

- Teearu, K. (2018). *Kuidas maksustatakse ettevõtte sõiduautot? (2018 uuendused)*. Kättesaadav: <https://pilvebyroo.ee/ettevotte-soiduauto/>, 14.03.2018
- Teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel isikliku sõiduauto kasutamise kohta arvestuse pidamise ja hüvitise maksmise kord. RT I, 26.08.2014, 11
- Tingas, R., Saag, M. (2006). *Erisoodustus*. „s.l.“: Äripäeva Kirjastus
- Tulumaksuseadus. RT I, 22.01.2018, 10
- Uute autode müügistatistika: Erinevad statistilised andmed*. Autode Müügi- ja Teenindustevõtete Eesti Liit (AMTEL). Kättesaadav: <http://www.amtel.ee/uute-autode-muugistatistika-0>, 19.04.2018
- Uute sõiduautode müük kasvas Eestis aastaga 11,6%*. Äripäev: Kaubandus.ee. (04.01.2018) Kättesaadav: <http://www.kaubandus.ee/uudised/2018/01/04/uute-soiduautode-muuk-kasvas-estis-aastaga-116>, 07.04.2018
- Verohallinto. (2016). *Declaration of use*. Kättesaadav: https://www.vero.fi/en/individuals/vehicles/car_tax/declaration_of_us/, 01.05.2018
- Verohallinto. (2017). *Decision of the Finnish Tax Administration on the valuation of taxable in-kind benefits to be applied in 2018*. Kättesaadav: <https://www.vero.fi/en/detailed-guidance/decisions/47380/in-kind-benefits-fringe-benefits-2018/#employer-provided-vehicles-17-%C2%A7>, 01.05.2018
- Verohallinto. (2018 a) *Car tax*. Kättesaadav: https://www.vero.fi/en/individuals/vehicles/car_tax/, 01.05.2018
- Veronmaksajain Keskusliitto RY. (2017). *Autovero määrätään auton yleisen kuluttajahinnan perusteella*. Kättesaadav: <https://www.veronmaksajat.fi/Asunto-ja-auto/Autovero/>, 01.05.2018
- Villems, T. (2009). *Erisoodustused: Näited ja kommentaarid*. 2. täiendatud ja ajakohastatud trükk: Täiendanud ja ajakohastanud Tammsaar, A. Tallinn: Pandekt